

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 30 de maig del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Sr. Carles CRUZ MORATONES i Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 4.10.18 el Tribunal de Batlles va dictar Sentència i va decidir :

“Primer.- Estimar de forma substancial la demanda formulada per la representació processal de la societat XXX, SA, i que es condemni al Sr. J. T. M. a pagar la suma de 18.527,93.-euros, majorada dels interessos de descobert als tipus fixats per l'Agrupació de Bancs Andorrans des del 12 de juliol del 2017, que hauran de ser acreditats en període d'execució de sentència, a partir de la certificació emesa per la demandant, moment en el qual aquest tribunal verificarà el caràcter abusiu o no d'aquests.

Segon.- Fer imposició a la part demandada de les costes judicials ocasionades, incloses aquelles derivades de la intervenció d'advocat i de procurador de l'agent, a acreditar en període d'execució de sentència.”

II.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J. T. M. i, en virtut dels arguments que exposa en el seu escrit de conclusions de data 16.1.19, demana que es dicti sentència rectificanc la sentència ad quo recorreguda en el sentit de no deure més de 6.000,00.-€ a la societat XXX SA pel contracte de

targeta de crèdit, i sense fer menció especial a altres interessos bancaris per la suma acceptada.

III.- La representació processal de la societat XXX SA per escrit de contesta a les conclusions de data 25.2.19 sol·licita que es desestimi íntegrament el recurs d'apel·lació presentat, confirmant la sentència apel·lada en tots els seus extrems, fent imposició a l'apel·lant de les costes d'aquesta segona instància, incloent-hi les de procurador i advocat.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present procediment la part agent XXX SA (CA) reclama al seu client Sr. J. T. M. el saldo deutor en el seu compte corrent obert prop de l'entitat per un import de 18.527,93.-€ més els interessos de descobert al tipus fixats per l'Agrupació de Bancs Andorrans des del dia 12.7.17 fins al total pagament del deute, amb imposició de les costes a la part defenent.

La sentència estima substancialment la demanda amb imposició de les costes a la part defenent.

Aquesta s'alça contra tal decisió.

SEGON.- Els arguments de la part defenent per oposar-se a la decisió de la sentència d'instància són reiteratius dels que ja ha exposat en la contesta a la demanda sense que en cap cas posi de manifest quin ha estat el suposat error en la valoració de la prova o quina ha estat la suposada infracció legal de la sentència impugnada. Aquesta posició de la part recurrent ja seria suficient per desestimar el seu recurs, doncs ja es reiterada la nostra doctrina (STJC 046/02; 060/06; 024/10, 273/15 i 354/16, entre d'altres) de que en el recurs no és suficient reiterar els arguments exposats en la instància sinó que cal raonar quin ha estat el defecte de la decisió *a quo* en relació a la valoració de la prova o a l'aplicació del dret.

TERCER.- Però a fi de donar la resposta més completa i buscar convèncer a la part recurrent que no li assisteix la raó, entrarem en els següents arguments. En primer lloc, malgrat que la targeta de crèdit associada al compte tenia una limitació mensual/diària de 6.000€, mai CA ha acceptat un càrrec superior a dit límit. És més, en cap liquidació

mensual periòdica ha esdevingut aquesta superació sinó que en la que porta causa (en part) de la reclamació pel saldo deutor és de 5.949,67€ com es pot apreciar en el foli 42 revers. Per tant, no està justificat l'argument que la pròpia entitat bancària va incomplir el compromís entre les parts de no admetre la superació de cap càrrec superior a 6.000€.

Tampoc està justificat aquest suposat incompliment contractual previ de CA perquè també es reclama el saldo deutor dels diferents càrrecs de dèbit en el compte corrent i que, en concret, deriven de la devolució d'un pagaré per import de 16.050.-€ en valor de data 2.1.16. Per tant, la part recurrent no pot al·legar que desconeix d'on prové el saldo deutor. Resulta evident de l'extracte del compte aportat a les actuacions: de la liquidació de la targeta de crèdit i del pagaré retornat.

Finalment, pel que fa a les costes hem de confirmar la seva imposició perquè la sentència d'instància atès que s'estima tot el principal reclamat i pel que fa als interessos de demora és defereixen a la fase d'execució de sentència on el Tribunal d'instància haurà de controlar que no siguin abusius.

En conclusió, doncs, la sentència d'instància ha de ser íntegrament confirmada i el recurs ha de ser desestimat.

QUART.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J. T. M. contra la Sentència dictada pel Tribunal de Batlles en data 4 d'octubre del 2018, que confirmem íntegrament, i imposar les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-